

دوشنبه **•** ۲۷ بهمن ۱۳۹۳ **•** سال دوازدهم **•** شماره ۲۲۳۸ **•** ۹

شرق روزنامه جهان

تخیل در اینجا ورافتاده؛ گفت‌وگو با لیلی گلستان	صفحه ۱۰
رومن گاری و بعد زیبایی شناسانه پراکندگی	صفحه ۱۰
بار جاع به موقع از نابینایی نوزادان نارس پیشگیری کنیم	صفحه ۱۲

نگاه

زنان کوبانی بعد از آزادی چه می‌کنند؟فاطمه علی‌اصغر

از معدود برهه‌های تاریخی است که فعل «تمام شد»، در کنار «آزاد شد» قرار می‌گیرد. اما آنچه که کوبانی را برای همیشه در تاریخ ثبت می‌کند، فقط چنین اتفاق نادری نیست. در کوبانی، نهایت سبعبیت برخاسته از دنده سنت، رودرروی زناهن‌ترین ارتش چرکی دنیا ماند و سرانجام از هم پاشید. در طول این روزها غول داعش با انتشار فیلم‌ها و تصاویر سرهای بریده و گرفتن تندترین مواضع علیه زنان بکه‌تازی می‌کرد. آنها شنکال و تکريت را به تصرف درآورده بودند، تا اینکه جنگ در کوبانی، درگرفت. چشم مردم جهان به شهر کوچک مرزی خیره ماند. در کوبانی چه می‌گذشت؟ تنها تصویری از زنان مبارز در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌شد و بعد خبرهای کوتاهی از ایستادگی و مقاومت و حمله کدام سربازان؟ زنان! جنگ کوبانی، جنگ علیه داعش متصرف نبود. جنگ کوبانی، جنگ زنان برای احیای این جمله بود: «زن بزرگ‌تر از آن است که با ناتوانی زندگی کند.» مردسالاری و زجر زنان طی سالهای گذشته در کردستان سوریه و عراق شاید داعی پنهان در برابر شجاعت و دلاوری این مبارزان اسلحه‌به‌دست باشد که می‌خواستند ثابت کنند بسیار بزرگ‌تر و توانمندتر از آن هستند که به بند کشیده شده و در حصار تنگ خانگی بمانند. هرچند نباید دور از نظر داشت که تاریخ کردها همانند تاریخ بسیاری از قومیت‌هاست اما آنچه نباید فراموش شود، حقوقی است که طی سالهای گذشته خیل کثیری از زنان کرد از آن محروم بودند. در واقع جنگ موهبتی بود تا در عرصه آن ترسناک‌ترین گروه تندرو تروریستی از سوی زنان به زانو دربیاید. هرچند براساس اخبار منتشرشده از سوی برخی از رسانه‌ها، مقامات آمریکایی رسماً با رهبران «حزب اتحاد دموکراتیک» که بانی ایده «خودمدیریتی دموکراتیک» کردستان سوریه محسوب می‌شوند، گفت‌وگو کرده‌اند؛ حزبی که از لحاظ فکری به حزب کارگران کردستان، نزدیک است. دقیقاً بعد از این گفت‌وگوها بود که باوجود محاصره کوبانی، هواپیماهای آمریکایی از راه هوا، سلاح و مهماتی را که کردهای عراق برای کردهای سوریه فرستاده بودند، به دستان رساندند. اما هرگز نمی‌شود برهم‌زدن تصمیمات جهانی را از مقاومت و زنان و تصویری که آنها از این جنگ ساختند، جرح‌وتعذیل کرد. به طوری‌که مبارزه و نادیده‌گرفتن مقاومت این زنان از سوی هرسایستی، ننگ تاریخی برای مقامات آن کشور به بار می‌آورد. در خیابان‌های سرتاسر جهان، راهپیمایی‌هایی در حمایت از مقاومت کوبانی برپا شد. روشنفکران مطرح دنیا در حمایت از کوبانی نوشتند و کوبانی، دیگر این شهر کوچک مرزی نبود. این حمایت معنوی، معاللات نظامی و حتی دیپلماتیک را هم تا حدی تغییر داد. نیروهای که می‌دانستند در سرتاسر جهان به دلیل مبارزه با داعش، حامیانی به دست آورده‌اند، این‌بار مصمم‌تر با داعش جنگیدند چرا که این جنگ، جنگ تصرف نبود. جنگ زنان در برابر بارادایم ضد زن بود. در این نبرد، زنان نقش محوری و اساسی در تصمیم‌گیری‌های سیاسی داشتند و از همین‌رو، نیروهای نظامی مستقل موسوم به «یگان‌های مدافع زنان» را تشکیل دادند. اکنون زمان آن رسیده بود در برابر پارادایمی که رویه‌ریششان قرار داشت، وارد میدان شوند. داعش به زنان تجاوز می‌کرد، جهاد نکاح را سرلوحه برخورد با زنان قرار داده بود و آنها را به عنوان برده می‌فروخت. سرر زنان را بعد از تجاوز می‌برد. زنانی که پوشش موردنظر آنها را نداشتند، شلاق می‌زد و تصویر سازمانی به‌شدت زن‌ستیز را به نمایش گذاشته بود چراکه مظهر خنوتشش را در مواجهه با آن زناهن‌گرایان می‌کرد. به‌نظر می‌رسد این پیرنگ‌تین تصادف در نبرد کوبانی بود؛ تصویری که زنان کرد آن را درهم شکستند. زنان پیشمرگه به یاری کوبانی آمده بودند و جبهه‌ای عجیب در قرن بیست‌ویکم به راه افتاد؛ جبهه‌ای که در یک سوبوش، وحشی‌ترین تفکر ضدزن حمله می‌کرد و در سوی دیگرش، زنانه‌ترین سربازان به دفاع از شهر پرداخته بودند. سربازان مدافع کوبانی می‌خواستند علیه ناتوانی زن بجنگند. برای همین است که یکی از این زنان گرلای می‌گوید: «همه‌چیز بر اساس خودباوری و تقویت اراده است، دختر و پسر ندارد. ما دخترا در مبارزه با داعش کم از پسرها نداشتیم. این را می‌توانید در حساس‌ترین و مقدم‌ترین خطوط جبهه ببینید. این گزاره‌های سنتی در مورد دختران در جبهه‌های اینجا نقض می‌شوند.» پیام «کوبانی آزاد شد» یک پیام خبری نیست، صدای تپانچه شروع یک مارتن ابدی برای زنان کرد است. آنچه پیش‌روی زنان کرد برای رسیدن به آزادی، حقوق برابر و عدالت قرار دارد، همچنان مبارزه‌ای عظیم را طلب می‌کند. میدان مبارزه برای آنها و وسیع‌تر از قبل شده چرا که جبهه‌های کوبانی، چون صحنه یک نمایش جهانی، آنها را به عنوان «بازیگران ازجان‌گذشته پیروز» به دنیا و دشمنان‌شان معرفی کرد. حالا آنها نماینده زنانی هستند که سال‌های سال تن به بدترین رنج‌ها داده بودند. آنها نماینده زنانی هستند که سال‌ها، بار بار و زندگی می‌شاهنه‌هایشان سنگینی کرده و حالا در شرف به‌نتیجه‌رساندن رویای زنان تحت ستم در جامعه خود هستند؛ «تصویب قانونی تازه برای زنان»؛ قانونی که بی‌شک برای رسیدن به دنیایی بهتری است که زنان و مردان را در کنار هم معنا می‌کند، اتچنان که در کوبانی نیز شاه‌به‌شاه هم، دشمن واحد خود را زمینگیر کردند. بنابراین اصلی‌ترین سوالی که بعد از پیام خرسند آزادی کوبانی مطرح می‌شود، این است که زنان کرد می‌توانند حقوق خود را در جریان یک زندگی دور از جنگ محقق کنند؟ و اگر این سوال پاسخی روشن داشته باشد، باید پرسید رزمندگان زن کوبانی، در زندگی به دور از جنگ آینده، چگونه و با چه برداشتی از حقوق زنان، دست به بازسازی جامعه‌ای می‌زنند که در ۳۰ سال اخیر، سه‌جنگ بزرگ را تجربه کرده، قومیت‌های مختلف و گاه نه‌چندان همراهی دارد و از همه مهم‌تر اینکه زیر سایه سنت مردسالارانه است؟

جنگ سایبری اعتیادآور است

راهی وجود ندارد؛ جنگ سایبری که «دیوید رانفلت» و «جان آرکوبیلا» در سال۱۹۹۳میلادی آن را پیش‌بینی کرده بودند، آغاز شده است. از آن زمان تاکنون این‌گونه به‌نظر می‌رسد که این جنگ تنها توسط ایالات‌متحده‌آمریکا شروع شده است اما اکنون تمامی ارتش‌های جهان که به‌شدت مشغول رقابت هستند، هرکدام سهم خود را در این جنگ طلب می‌کنند. «میخائیل وینن»، مشاور نیروهای هوایی آمریکا، در سال۲۰۰۶میلادی در این‌باره گفته بود فضای سایبری در حقیقت قلمرویی است که نیروهای هوایی در آن پرواز می‌کنند و می‌جنگند. در سال۲۰۱۲، «ویلیام لین‌سوم»، معاونت وقت وزیردفاع آمریکا نیز در مقاله‌ای نوشت که جنگ سایبری تنها بحران برای تقادری برای عملیات‌های نظامی در زمین، هوا و فضاست؛ و در ژانویه همین سال وزارت‌دفاع آمریکا قسم خورد که نیروی امنیتی این کشور را با ترکیبی از تجهیزات مختلف برای تسلط بر تمامی موقعیت‌های جغرافیاییی موجود، چه زمینی و هوایی و چه دریایی و فضایی و حتی برای جنگ سایبری آماده کند. اگر بخواهیم این مسأله را دقیق‌تر بررسی کنیم، باید بگوییم جنگ سایبری بیش از آنکه خطرناک باشد، اعتیادآور است. برای یک لحظه جنگ عامل را در نظر بگیرید؛ این جنگ به‌طور بالقوه خشونت‌طلب نیست بلکه ابتدا هدفمند و سپس سیاسی می‌شود. اما در جنگ سایبری که تاکنون دیده‌ایم، از ویروس استونی گرفته تا استاکس‌نت، این معیار به‌سادگی رعایت نمی‌شود.

را‌ه‌حل چیست؟

برخی از سازمان‌ها و شرکت‌های بزرگ برای دفاع کامپیوترهای خود را از دسترس عموم دور نگه می‌دارند یا از عضویت در شبکه‌های غیرایمن خودداری می‌کنند. اما این اقدامات نیز نمی‌تواند راه‌حل اصلی باشد چرا که با پیدایش ابزارهای قابل‌حمل مانند سی‌دی‌ها یا یواس‌بی‌ها، تبهکاران سایبری فرصت نفوذ به شبکه‌های بسیار ایمن را از دست نمی‌دهند. پس باید پذیریم که جنگ سایبری فرارسیده است و به‌جای بحث درباره اینکه آیا این جنگ واقعی است یا خیر، برای فهمیدن شرایط جدید باید در تمامی ابزارها استفاده کنیم و اقدامات جدی و منطقی‌تری انجام دهیم. این شرایط جنگی جدید که به «انقلاب‌اطلاعات» معروف شده است، هرچند که دنیا را با تولدی جدید روبه‌رو کرده اما از سوی دیگر، عصری از درگیری‌ها و جنگ‌های جدید را خلق کرده است. پس چیزی که ما باید درباره آن سوال کنیم، آن است که آیا می‌توان جنگ سایبری را کنترل کرد؟ کارشناسان در این‌باره تاکید می‌کنند که همکاری‌های بین‌المللی در این زمینه از همان آغاز محکوم به فاشست. در این شرایط شبکه‌های اینترنتی ممکن است یک کد رفتاری را دنبال کنند و حتی گروه‌های بی‌نامی که تعصبات سایبری دارند، دلایل خود را برای اقداماتشان توضیح دهند تا دولتمردان نیز خواسته‌های آنان را مدنظر قرار بدهند. در چنین فضایی این‌امید وجود دارد که در میان ویرانی‌های بی‌شمار جنگ سایبری بتوان چشم‌اندازی از صلح سایبری را نیز مشاهده کرد.

«آسیه عبدالله»، رهبر حزب اتحاد دموکراتیک در گفت‌وگو با «شرق»:

خواهان مسیر هموار گفت‌وگو با ترکیه هستیم

محمدعلی دستمالی

پیش همراه با چندین روشنفکر سوری در فرانسه اقامت کرده است. دولت کنونی فرانسه هم در ائتلاف ضدداعش و در مسیر ائتلاف با آمریکا، خواهان برکناری بشار اسد بوده است. آیا رئیس‌جمهور فرانسه در این دیدار در مورد نظام سیاسی سوریه و سرنوشت آقای بشار اسد، اظهارنظر کرد؟

در مورد راهکار سیاسی و ضرورت اتحاد مخالفان سوری سخن به میان آمد.

ما از مطالبات کردها با ایشان صحبت کردیم و نقشه‌راه خود را برای آینده سوریه در میان گذاشتیم.

کادوروز پس از دیدار شما، آقای مسعود بارزانی نیز در کاخ الیزه با رئیس‌جمهور فرانسه دیدار کرد. شما این دیدار را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

این دیدار را نیز طبیعی می‌دانیم. ما می‌توانیم با همه گروه‌ها ارتباط داشته باشیم و آمدن جناب بارزانی به پاریس هم اقدامی طبیعی و عادی است.

آیا برای دیدار با سران کشورهای اروپایی دیگری همچون آلمان و انگلستان نیز برنامه خاصی دارید؟

فرصت تاریخی مهمی برای کردهای سوریه ایجاد شده است و ما می‌خواهیم از این فرصت ارزشمند، در مسیر فعالیت سیاسی و دیپلماسی بهره بگیریم. ما در کشورهای اروپایی دیگر نیز در سطوح متفاوت روابطی برقرار کرده‌ایم و ممکن است طی روزها و هفته‌های آتی، در سطوح بالا، دیدارهای دیگری نیز برگزار کنیم.

آیا پیروزی شما در برابر داعش در کوبانی، می‌تواند موجب آن شود کاتون‌های خودگردان شمال سوریه که توسط حزب شما تاسیس شده‌اند، از سوی کشورهای اروپایی به‌رسمیت شناخته شوند؟

شرایط سخت و دشواری بر کردهای سوریه حاکم شده است. اما با وجود هجوم گسترده تروریست‌ها، ما امور خود را اداره می‌کنیم و کاتون‌های خودگردان ما در همه حوزه‌ها، خوب عمل کرده‌اند و در دیدارهای ما با سران و نمایندگان کشورهای اروپایی نیز به صراحت در مورد کارکرد مثبت این ساختارهای خودگردان، نکاتی از آنها می‌شنویم. البته باید بگویم که ما این کاتون‌ها را بخشی از سوریه می‌دانیم و معتقدیم در یک سوریه دارای نظام غیرمرکزی، می‌توان قابل به ساختار خودگردان بود.

آیا فرانسه وعده داده در بازسازی کوبانی هم به شما کمک کند؟

ما غیر از رئیس‌جمهور، با چهره‌های دیگر و نمایندگان احزاب دیگر فرانسه نیز دیدار و در یک کنفرانس مطبوعاتی، در مورد مقاومت کردها و مسأله کوبانی، با همه صحبت کردیم. هم حزب سوسیالیست، هم محافظه‌کاران و دیگران، مواضع مثبتی در مورد مسایل ما اتخاذ کردند. **آقای اردوغان دوبار در سخنرانی‌های خود، حزب شما را تروریست قلمداد کرد. اما سخنگوی کاخ سفید اعلام کرد واشگتن چنین دیدگاهی ندارد و فرانسه و روسیه نیز به‌طوررسمی با شما و آقای صالح مسلم دیدار می‌کنند. دلیل تفاوت مواضع ترکیه با رویکرد کشورهای مورد اشاره چیست؟**

ما مشکل خاصی با ترکیه نداریم. اگر ترکیه، خواهان حمایت از حقوق مردم سوریه است، ما نیز به‌عنوان کردهای سوریه، دارای حقوق و مطالباتی هستیم و در این پروژه، جایگاهی داریم و معتقدیم در سوریه، هیچ‌کسی نمی‌تواند نقش و مطالبات ما را نادیده بگیرد. ما این مواضع ترکیه را مثبت نمی‌دانیم و چنین سخنانی به‌نفع برادری خلق‌های منطقه نیست. ما با ترکیه همسایه و خواهان آن هستیم روابط سیاسی و تجاری گسترده‌ای با آنکارا داشته باشیم. ترکیه نباید فراموش کند ما با جنگ و مقابله با داعش، عملاً از مرزهای ترکیه نیز دفاع می‌کنیم. بنابراین خواهان آن هستیم که مسیر گفت‌وگو و تعامل، هموار باشد.

آیا در دیدار با رئیس‌جمهور فرانسه، ایشان در مورد خطرات داعش برای کشورشان نگران بودند؟

داعش خطری برای همه بشریت است و به هرجایی که وارد شود، چیزی از انسانیت، آبدانی و نیکی باقی نمی‌گذارد و آقای اولاند به ضرورت همکاری و هماهنگی برای مبارزه با داعش تاکید کرد.

کاد دیدار با آقای اولاند، شما لباس محلی زنان کرد را بر تن داشتید و خانم نسرين عبدالله نیز لباس نظامی مدافعان کرد سوری را پوشیده بود. واکنش اولاند به پوشش شما چه بود؟ آیا برایشان عجیب نبود؟

برایشان جالب بود و به گرمی پذیرفتند.

داعش را خطری برای همه منطقه دانستند و تاکید کردند باید در مبارزه با داعش، با همدیگر هماهنگی و همکاری کنیم. آقای اولاند همچنین حمایت خود از کردهای سوریه را اعلام کردند و معتقدیم این دیدار و روابطی از این‌دست، می‌تواند بر تحولات آینده، تاثیر بگذارد.

کاپیش از آنکه شما به پاریس سفر کنید، آقای صالح مسلم دیگر رهبر حزب شما، به دعوت دولت روسیه به مسکو رفت و پشت میز مذاکره با نمایندگان دمشق نشست. شما هم به فرانسه رفته‌اید. می‌دانیم که بین رویکرد این دوکشور نسبت به مسأله سوریه و آینده آقای «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، تفاوت و فاصله جدی وجود دارد. چگونه است که شما با هر دوگروه رابطه برقرار می‌کنید؟ حزب شما طرفدار کدامیک از این دو رویکرد متفاوت است؟

ما به‌طور واضح و آشکار اعلام می‌کنیم طرفدار راهکار سیاسی و دموکراتیک هستیم و معتقدیم بحران سوریه را نمی‌توان با راه‌حل نظامی به پایان رساند. ما می‌توانیم در سوریه نوین، نقش جدی‌ای برعهده بگیریم و نمی‌خواهیم بر اساس منافع، با گروهی توافق و با گروهی دیگر قطع ارتباط کنیم. ما همیشه گفته‌ایم بر خط‌سوم تاکید می‌کنیم؛ ما خط خودمان را داشته و به برادری همه اقوام سوریه اعتقاد داریم و این رویکرد ما در نظام خودگردان کاتونی، مشهود و قابل لمس است. مهم‌ترین هدف ما پایبندی به اصلی به نام ملت دموکراتیک است. ما معتقدیم شکل و ماهیت انقلاب کردهای سوریه، برای همه سوریه قابل الگوبرداری است و می‌توان قایل به ارتباط دموکراتیک بین همه گروه‌ها و صاحبان همه رویکردها بود. برای نجات سوریه، نیاز به اقدام مشترک وجود دارد.

کافرانسه از دیرباز کانون مهمی برای مخالفان سوریه بوده است. از جمله آقای «رفعت اسد»، عموی رئیس‌جمهور کنونی سوریه، از مدت‌ها

فرصت تاریخی مهمی برای کردهای سوریه ایجاد شده است و ما می‌خواهیم از این فرصت ارزشمند،

در مسیر فعالیت سیاسی و دیپلماسی بهره بگیریم.

ما در کشورهای اروپایی دیگر نیز در سطوح متفاوت روابطی برقرار کرده‌ایم و ممکن است طی روزها و هفته‌های آتی در سطوح بالا، دیدارهای دیگری نیز برگزار کنیم

کاددیدار با آقای اولاند به چه مسایلی اشاره شد؟ از نتایج این دیدار تا چه اندازه راضی هستید؟

«حزب اتحاد دموکراتیک» کردهای سوریه (PYD) که درحال حاضر در سه منطقه کردنشین شمال سوریه حضور دارد، یکی از نهادهای اقماری پ‌ک‌ک به شمار می‌آید که به سنت همه احزاب تاسیس‌شده براساس آرا و افکار «عبدالله اوچالان» دارای دورهبهر هم‌ارز و هم‌تراز است که حتما باید یکی از آنان مرد و دیگری زن باشد. در زبان ترکی و کردی کورمانجی برای توصیف این موقعیت و پست جدید، از واژه‌هایی ابداعی استفاده می‌شود که می‌توان معادل فارسی آن را «هم رهبر» را رهبر مشترک دانست. آسیه عبدالله، زن سیاستمدار کرد سوری که در کنار «صالح مسلم»، رهبر حزب اتحاد دموکراتیک را بر عهده دارد، چندروز پیش همراه با یکی از فرماندهان زن مدافعان کرد سوری، در کاخ الیزه با «فرانسوا اولاند»، رئیس‌جمهور فرانسه، دیدار کرد.

روزنامه «لوفیگارو» اعلام کرد: این نخستین‌بار است که گروهی از سران کردهای سوریه با یک رئیس‌جمهور اروپایی دیدار می‌کنند و این اقدام پاریس، ترکیه را خشمگین می‌کند چراکه «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، حزب اتحاد دموکراتیک را تروریست می‌داند. البته آقای اولاند دوروز پس از این دیدار، با «مسعود بارزانی»، رئیس‌اقلیم کردستان عراق و سیاستمدار کرد نزدیک به ترکیه هم دیدار کرد تا نشان دهد با طیف‌های مختلف کردها، در ارتباط است. اهمیت این دیدارها زمانی آشکار می‌شود که به خاطر بیاوریم، فرانسوا اولاند نخستین رئیس‌جمهور اروپایی است که در سال ۲۰۱۴ میلادی به‌طور رسمی به شهر اربیل در مرکز اقلیم کردستان عراق سفر کرد. خانم آسیه عبدالله که در سال ۱۹۷۱ میلادی در شهر کردنشین «دیرک» سوریه به دنیا آمده است، در مورد دیدار خود با فرانسوا اولاند، به پرسش‌های «شرق» پاسخ داد. در پایان مصاحبه، وقتی که از او پرسیده شد شما به همه کشورها سفر می‌کنید، چرا به ایران نمی‌آیید، با خنده پاسخ داد: ما دوست داریم به همه کشورها سفر کنیم.

کاشما هشتم‌فوریه، با رئیس‌جمهور فرانسه دیدار کردید. لطفا درباره این دیدار برایشان صحبت کنید. آیا شما به طور رسمی به پاریس دعوت شدید؟

من همراه با خانم نسرين عبدالله از فرماندهان «یگان‌های مدافعان زن» (YPI) به دیدار جناب فرانسوا اولاند رفتم. این دیدار در کاخ الیزه صورت گرفت و برنامه سفر ما به دعوت رسمی ریاست‌جمهوری فرانسه بود.

کادر دیدار با آقای اولاند به چه مسایلی اشاره شد؟ از نتایج این دیدار تا چه اندازه راضی هستید؟

واقعیت این است که پس از آزادی کوبانی و پیروزی مدافعان کرد در برابر تروریست‌های داعشی، راه برای فعالیت‌های دیپلماتیک ما هموارتر شده است. ما ظرف روزهای اخیر در بسیاری از کشورها دست به فعالیت دیپلماتیک زده‌ایم.

در دیدار با رئیس‌جمهور فرانسه ما به‌طورکلی، ابتدا در مورد تحولات سوریه با ایشان صحبت کردیم و به‌ویژه در مورد کوبانی، جنگ با داعش و همچنین اراده کردها برای اداره مناطق، صحبت کردیم. پیروزی در برابر داعش، هم به ما و هم به مردم منطقه روحیه داده است و دیدار با آقای اولاند در فضای خوب و مثبتی برگزار شد. ما در مورد الگوی خودگردانی دموکراتیک، توضیحاتی ارائه دادیم و اعلام کردیم کردها قصد جدایی از سوریه را ندارند و می‌خواهیم در چارچوب یک‌سوریه دموکراتیک، مناطق خود را اداره کنیم. ما نقشه راه خود را با ایشان درمیان نهادیم و تاکید کردیم حامی راهکار سیاسی هستیم. همچنین در مورد بازسازی کوبانی توضیحاتی ارائه شد و اعلام کردیم برای بازسازی کوبانی، نیاز به ایجاد کردپوری امن وجود دارد.

کاظاهرا شما نخستین بانوی کرد هستید که به‌عنوان سیاستمدار با یک رئیس‌جمهور اروپایی دیدار می‌کنید.

بله (با خنده). این‌طور می‌گویند.

کارویکرد رئیس‌جمهور فرانسه نسبت‌به مسأله کردهای سوریه چگونه بود؟ آیا ایشان به شکل صریح در مورد مطالبات شما، نظر خود را ارایه دادند؟

رویکرد ایشان مثبت بود. احترام گذاشتند، در کاخ ریاست‌جمهوری به شکل رسمی استقبال کردند و در سخنانشان هم بارها بر ارزش و اهمیت پیروزی کردها در کوبانی تاکید کردند. ایشان اعلام کردند حمایت غربی‌ها و ائتلاف ضدداعش در این پیروزی بی‌تاثیر نبوده اما آنچه که اهمیت دارد، مقاومت خود مردم کوبانی و مدافعان کرد است. ایشان در این دیدار،